

Sygn. akt II K 1210/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Józef Wierzbicki

przy udziale Prokuratora Łukasza Kornowskiego

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2018 roku sprawy

S. S., syna E. i B. z domu S.,

urodzonego dnia (...) w G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 30 września 2016 roku w sprawie o sygn. akt **II K 609/16** za czyn z art. 278 § 1 k. k. popełniony w dniu 30 marca 2016 roku na karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 15 (piętnaście) złotych każda;
2. Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 28 listopada 2016 roku w sprawie o sygn. akt **II K 354/16** za czyn z art. 278 § 3 k. k. popełniony w dniu 31 sierpnia 2016 roku na karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, kara ta została odbyta w całości;
3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2017 roku w sprawie o sygn. akt **II K 695/17** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 12 k. k. popełnione w dniu 15 września 2016 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
4. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 28 czerwca 2018 roku w sprawie o sygn. akt **II K 762/18** za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 18 sierpnia 2017 roku na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

o r z e k a:

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 k. k., art. 87 § 1 k. k. łączy kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2017 roku. w sprawie o sygn. akt **II K 695/17** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 28 czerwca 2018 roku w sprawie o sygn. akt **II K 762/18** i jako karę łączną wymierza skazanemu S. S. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 572 k. p. k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym kary orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie II K 609/16 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 30 września 2016 roku;

III. na podstawie art. 572 k. p. k. w zw. z art. 85 § 2 k. k. a contrario umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym kary orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie II K 354/16 Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 28 listopada 2016 roku z uwagi na wykonanie w całości orzeczonej kary;

IV. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej wobec skazanego S. S. w punkcie I. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 695/17 Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku od dnia 15 września 2016 roku do dnia 16 września 2016 roku i od dnia 15 października 2018 roku do dnia 26 listopada 2018 roku oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 762/18 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku od dnia 31 sierpnia 2017 roku, od godz. 15:10 do dnia 1 września 2017 roku, do godz. 14:05;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r., nr 123, poz. 1058 z późniejszymi zmianami) oraz § 11 ust. 5, § 17 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. Z. B. kwotę 147,60 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

VII. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmują na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 1210/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

S. S. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 30 września 2016 roku w sprawie o sygn. akt **II K 609/16** za czyn z art. 278 § 1 k. k. popełniony w dniu 30 marca 2016 roku na karę 100 stawek dziennych grzywny po 15 złotych każda.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 609/16 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku - k. 34; dane o karalności - k. 24 – 26

S. S. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 28 listopada 2016 roku w sprawie o sygn. akt **II K 354/16** za czyn z art. 278 § 3 k. k. popełniony w dniu 31 sierpnia 2016 roku na karę 1 roku ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, kara ta została odbyta w całości.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 354/16 SR w Sopocie – k. 32; dane o karalności - k. 24 – 26; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3 – 4, 19 – 20

S. S. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2017 roku w sprawie o sygn. akt **II K 695/17** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 12 k. k. popełnione w dniu 15 września 2016 roku na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 695/17 SR Gdańsk – Północ w Gdańsku – k. 17; dane o karalności – k. 24 – 26; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3 – 4, 19 – 20

S. S. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 28 czerwca 2018 roku w sprawie o sygn. akt **II K 762/18** za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 18 sierpnia 2017 roku na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 762/18 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 36; dane o karalności – k. 24 – 26

Z opinii o skazanym z ZK G. – P. w G. wynika, że w stosunku do przełożonych jest regulaminowy. W grupie wychowawczej funkcjonuje właściwie, układa poprawne relacje ze współosadzonymi, nie stwierdzono sytuacji konfliktowych z jego udziałem. Stosuje się do przepisów wykonywania kary pozbawienia wolności, w tym do obowiązującego w jednostce porządku wewnętrznego. Nie był wyróżniany nagrodami ani karany dyscyplinarnie, nie sporządzano wniosku o wymierzenie kary. Nie jest zatrudniony, nie podejmował starań o pracę, nie jest zainteresowany uzupełnieniem wykształcenia. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym, nie wyraził zgody na odbywanie kary w systemie programowanego oddziaływania. Nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej. Nie dokonywał samouszkodzeń, nie przejawia zachowań agresywnych, neguje zamiary autoagresywne, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Wobec popełnionych przestępstw oraz wcześniejszego stylu funkcjonowania jest deklaratorywnie krytyczny. Prognozę penitencjarną określono jako pozytywną.

Dowód: opinia o skazanym - k. 8

Skazany S. S. był uprzednio czterokrotnie karany przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 24 – 26

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym, informacji o pobytach i orzeczeniach oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnioną do tego osobę, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia o wniosku skazanego.

Wobec faktu, iż wszystkie czyny przypisane skazanemu w wymienionych powyżej wyrokach zostały popełnione już pod dniem 1 lipca 2015 roku (tj. po dacie zmiany przepisów dotyczących kary łącznej), Sąd wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie opierał się o przepisy o karze łącznej obowiązujące aktualnie, tj. od dnia 1 lipca 2015 roku.

Mając na uwadze aktualne brzmienie art. 85 § 1 k. k. (w myśl którego, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną), Sąd uznał że w stosunku do skazanego S. S. zachodzą przesłanki do połączenia kar pozbawienia i ograniczenia wolności orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 695/17** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 28 czerwca 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 762/18** (punkt I. sentencji wyroku łącznego).

Kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach wymienionych w punkcie I. sentencji S. S. skazany został na kary pozbawienia i ograniczenia wolności, które - zgodnie z dyspozycją art. 87 § 1 k. k. - podlegają łączeniu. Jednocześnie łącząc te kary Sąd przyjął - zgodnie z treścią

wskazanego przepisu – że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. Jednocześnie w punkcie II. sentencji wyroku Sąd na podstawie art. 572 k. p. k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym kary grzywny orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie II K 609/16 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 30 września 2016 roku, albowiem kara ta – jako kara innego rodzaju – nie podlegała połączeniu z innymi karami wymierzonymi skazanemu.

W punkcie I. sentencji wyroku łącznego Sąd połączył kary pozbawienia i ograniczenia wolności orzeczone w wyrokach wydanych w sprawach o sygnaturach akt: Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 14 listopada 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 695/17** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 28 czerwca 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 762/18** i jako karę łączną wymierzył S. S. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd, zgodnie z art. 85 a k. k., winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe są jedno - czy też różnorodnej, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami jednorodnymi, wymierzonymi przeciwko temu samemu dobru prawnemu (tj. mieniu) oraz popełnione zostały na przestrzeni stosunkowo krótkiego okresu czasu (od 15 września 2016 roku do 18 sierpnia 2017 roku), co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych w przeważającej mierze zasady absorpcji.

Nie ulega jednak wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego przynajmniej częściowej kumulacji kar. S. S. był już czterokrotnie karany przez sąd. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popołnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawy przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popełnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że w badanym przypadku brak jest podstaw do całkowitego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych. Należy bowiem mieć na uwadze, że S. S. wielokrotnie popełnił przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność. Uprzednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Z tych przyczyn, w ocenie Sądu, przyznanie prymatu zasadzie absorpcji przyczyniłoby się do wzbudzenia u skazanego poczucia bezkarności. Sąd miał na względzie także treść co do zasady pozytywnej opinii o skazanym z Zakładu Karnego G. – P. w G..

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej, winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył karę łączną pozbawienia wolności przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kara łączna we wskazanym powyżej wymiarze będzie w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

W punkcie III. sentencji wyroku Sąd na podstawie art. 572 k. p. k. w zw. z art. 85 § 2 k. k. a contrario umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym kary orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie II K 354/16 Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 28 listopada 2016 roku z uwagi na wykonanie w całości orzeczonej kary.

W punkcie V. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej odpowiednie okresy rzeczywistego pozbawienia wolności.

Ponadto Sąd orzekł w przedmiocie kosztów obrony z urzędu oraz zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego, uznając, że nie jest on w stanie ich ponieść.